

Mål C-205/21**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

31 mars 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

31 mars 2021

Sökande:

Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost (Inrikesministeriets generaldirektorat för bekämpning av organiserad brottslighet)

Tilltalad:

B. C.

Saken i det nationella målet

Obligatorisk registrering i brottsregistret av personer som har anklagats för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet, respektive registrering av deras biometriska och genetiska uppgifter

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Begäran om förhandsavgörande hänskjuts i enlighet med artikel 267 första stycket i FEUF.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 10 i direktiv 2016/680 anses genomförd på ett verksamt sätt i nationell lagstiftning – artikel 25.3 och artikel 25a i Zakon za ministerstvo na

vatreshnite raboti [lagen om inrikesministeriet] – genom hänvisningen till den liknande bestämmelsen i artikel 9 i förordning 2016/679?

2. Kan det krav som föreskrivs i artikel 10 a i direktiv 2016/680 jämförd med artikel 52, artikel 3 och artikel 8 i stadgan, att en begränsning av integriteten och skyddet för personuppgifter måste föreskrivas i lag, anses uppfyllt om den nationella lagstiftningen innehåller motstridiga bestämmelser när det gäller villkoren för att behandling av genetiska och biometriska uppgifter ska vara tillåten för registrering i polisregistret?

3. Utgör artikel 6 a i direktiv 2016/680 jämförd med artikel 48 i stadgan hinder mot en nationell lagbestämmelse – artikel 68.4 i lagen om inrikesministeriet – i vilken föreskrivs att en domstol är skyldig att fatta beslut om tvångsvis insamling av personuppgifter (fotografering och tagning av fingeravtryck och prover för att ta fram en DNA-profil) om en person som anklagas för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet vägrar att medverka frivilligt vid insamlingen av dessa personuppgifter, utan att domstolen kan bedöma huruvida det föreligger tungt vägande skäl att anta att personen har begått det brott för vilket vederbörande anklagas?

4. Utgör artikel 10, artikel 4.1 a och c samt artikel 8.1 och 8.2 i direktiv 2016/680 hinder mot en nationell lagbestämmelse – artikel 68.1–3 i lagen om inrikesministeriet – som innehåller en allmän regel med krav på fotografering och tagning av fingeravtryck och prover för att ta fram en DNA-profil för samtliga personer som anklagas för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet?

Anförda unionsbestämmelser och anförd praxis från EU-domstolen

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT L 202, 2016, s. 389) (nedan kallad stadgan).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 2016, s. 1) (nedan kallad förordning 2016/679).

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 2016, s. 89) (nedan kallat direktiv 2016/680).

Anförda nationella bestämmelser

Nakazatelen kodeks (strafflagen, nedan kallad NK).

Nakazatelno-protsesualen kodeks (straffprocesslagen, nedan kallad NPK).

Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti (lagen om inrikesministeriet, nedan kallad ZMVR).

Zakon za balgarskite lichni dokumenti (lagen om bulgariska identitetshandlingar, nedan kallad ZBLD).

Zakon za zashtita na lichnite danni (dataskyddslagen, nedan kallad ZZLD).

Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia (förordningen om regleringen av genomförandet av registreringen i polisregistret, nedan kallad NRISPR).

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Den 24 mars 2021 erhöll Spetsializiran nakazatelen sad en ansökan, i enlighet med artikel 68.5 ZMVR och artikel 11.4 NRISPR, från den biträdande direktören för inrikesministeriets generaldirektorat för bekämpning av organiserad brottslighet. Ansökan avsåg ett tvångsvist genomförande av en registrering av den tilltalade, B.C., i polisregistret.
- 2 Ett straffrättsligt förfarande pågår i samband med kringgående av fastställandet och betalning av skatt enligt Zakon za danaka varhu dobavenata stoynost (mervärdesskattelagen) från två handelsbolag, vilket utgör ett brott enligt artikel 255 NK.
- 3 Den 1 mars 2021 antogs ett förordnande [av den utredande myndigheten] genom vilket B.C. formellt anklagades för brottet. Hennes agerande klassificerades som deltagande i en kriminell organisation tillsammans med tre ytterligare personer som på ett samordnat sätt begått brott i landet i syfte att berika sig i den mening som avses i artikel 255 NK, vilket bedömdes enligt artikel 321.2 andra alternativet nr 2 jämförd med artikel 321.2 NK. B.C. informerades om detta förordnande den 15 mars 2021. B.C. försvarade sig själv utan att företrädas av en advokat.
- 4 Omedelbart efter den formella anklagelsen uppmanades hon att medverka vid en registrering i polisregistret, det vill säga genom att ta fingeravtryck, fotografier och prov för en DNA-profil. Eftersom hon vägrade, fyllde hon samma dag, den 15 mars 2021, i en blankett i form av en förklaring, i vilken hon uppgav att hon hade erhållit information om den rättsliga grunden för genomförandet av registreringen i polisregistret enligt ZMVR. I blanketten tillkännagav hon officiellt att hon inte lämnade samtycke till att lämna fingeravtryck, fotograferas och ta prover för DNA-profilen. Hon uppgav inte någon motivering till varför hon inte samtyckte.
- 5 Några sådana åtgärder vidtogs därför inte för att registrera henne i polisregistret, utan istället vände sig polismyndigheten till Spetsializiran nakazatelen sad.

- 6 I ansökan hänvisades till det pågående brottmålsförfarandet och hävdades att det föreligger tillräckliga bevis mot de tilltalade, inbegripet B.C. Vidare uppgavs att hon formellt har anklagats för att ha begått ett brott i den mening som avses i artikel 321.3 andra alternativet nr 2 jämförd med artikel 321.2 NK och att hon har vägrat att lämna fingeravtryck, låta sig fotograferas och lämna prover för en DNA-profil med hänvisning till de tillämpliga lagbestämmelserna (artikel 68.1 ZMVR och artikel 11.4 NPISPR). Slutligen begärdes att dessa åtgärder (tagande av fingeravtryck, av fotografier och av prover för DNA-profilen) ska genomföras tvångsvis.
- 7 Till ansökan bifogades följande handlingar: en kopia av förordnandet med de formella anklagelserna mot B.C. och en kopia av förklaringen där hon nekar samtycke till tagande av fingeravtryck, fotografering och lämnande av prover för DNA-profilen. De ytterligare handlingarna i målet har Spetsializiran nakazatelen sad inte erhållit.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

Den första tolkningsfrågan

- 8 Den första frågan har hänskjutits för att få klarhet i huruvida det sätt på vilken den nationella lagstiftningen är utformad kan tolkas på ett sätt som är förenligt med de unionsrättsliga kriterierna med den följd att behandling av genetiska och biometriska uppgifter för polisiära ändamål i princip är tillåten. Denna osäkerhet grundas på den nationella lagstiftarens beslut att i artiklarna 25.3 och 25a ZMVR hänvisa till förordning 2016/679 istället för till direktiv 2016/680.
- 9 Enligt artikel 2.2 d i förordning 2016/679 ska förordningen inte tillämpas på behandling av personuppgifter som behöriga myndigheter utför i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott.
- 10 Syftet med direktiv 2016/680 är enligt artikel 1.1 i nämnda direktiv att fastställa bestämmelser om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott. Således utgör egentligen direktiv 2016/680 och inte förordning 2016/679 den lagstiftningsakt som skulle ha införlivats genom artiklarna 22.3 och 25a ZMVR.
- 11 På samma sätt förbjuder artikel 9.1 i förordning 2016/679 uttryckligen behandling av genetiska och biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en fysisk person. I artikel 9.2 anges vissa undantag, varvid brottsbekämpning inte omfattas (inom detta område är förordningen enligt artikel 2.2 d uttryckligen inte tillämplig).
- 12 Enligt artikel 10 i direktiv 2016/680 är behandling av genetiska och biometriska uppgifter däremot uttryckligen tillåten om vissa villkor är uppfyllda.

- 13 I den mån artiklarna 25.3 och 25a ZMVR har i syfte att tillåta behandling av dessa uppgifter och inte att förbjuda den, talar detta även för slutsatsen att det är direktiv 2016/680 och inte förordning 2016/679 som är den lagstiftningsakt som skulle ha införlivats genom artiklarna 22.3 och 25a ZMVR.
- 14 Enligt artikel 25a ZMVR är behandling av genetiska och biometriska uppgifter endast tillåten i enlighet med artikel 9 i förordning 2016/679 eller artikel 51 ZZLD.
- 15 Samtidigt är förordningen i dess helhet inte tillämplig på brottsbekämpning enligt artikel 2.2 d. Oberoende av detta är behandling av genetiska och biometriska uppgifter uttryckligen förbjuden enligt artikel 9 i förordningen och undantagen i led 2 hänför sig inte till en registrering i polisregistret.
- 16 Dessutom kan artikel 51 ZZLD inte utgöra den enda grunden för att en behandling av genetiska och biometriska uppgifter ska vara tillåten. I den mån behandlingen är tillåten enligt nämnda bestämmelse krävs det även att den är tillåten enligt nationell rätt eller enligt unionsrätten.
- 17 Vid bedömningen av huruvida behandlingen är tillåten enligt nationell rätt ska Spetsializiran nakazatelen sad väga artiklarna 25 a och 68 ZMVR mot varandra. I detta syfte krävs det att nämnda domstol på förhand fastställer vilken exakt betydelse artikel 25a ZMVR har – och i synnerhet huruvida det kan antas att bestämmelsen inte syftar till att införliva förordning 2016/679, vilket uttryckligen anges, utan direktiv 2016/680, vilket egentligen borde vara fallet.
- 18 Frågan huruvida det föreligger en unionsrättslig grund ska utan tvekan besvaras jakande med hänvisning till artikel 10 i direktiv 2016/680. Denna bestämmelse har emellertid inte någon direkt effekt, utan måste först införlivas med nationell rätt. Således uppkommer frågan huruvida man kan utgå från att den har införlivats på ett verksamt sätt genom artiklarna 25.3 och 25a ZMVR.
- 19 Spetsializiran nakazatelen sad behöver därför ett klagörande från EU-domstolen vilken betydelse en sådan felaktig hänvisning till en unionsrättsakt i en nationell införlivandelag ska tillmätas i rättsligt hänseende. Med andra ord, kan hänvisningen i en nationell lag till artikel 9 i förordning 2016/679, vilken inte är tillämplig på en registrering i polisregistret och enligt vilken behandling av genetiska och biometriska uppgifter i lagföringssyfte är förbjuden, medföra slutsatsen att en sådan behandling ändå är tillåten såvida den med säkerhet är tillåten enligt en annan unionsrättslig lagstiftningsakt, nämligen artikel 10 i direktiv 2016/680, fastän denna bestämmelse inte anges i den nationella lagen?
- 20 Det ska beaktas att artikel 10 i direktivet inte har någon direkt effekt i den mån bestämmelsen hänför sig till fysiska personer utan måste införlivas med nationell lagstiftning. Kan det nödvändiga införlivandet anses ha ägt rum om det i denna nationella lagstiftning hänvisas till artikel 9 i förordning 2016/679 och inte till artikel 10 i direktiv 2016/680?

- 21 Det ska påpekas att den bulgariska lagstiftaren otvivelaktigt har haft för avsikt att beakta unionsrätten. Mot denna bakgrund är det frågan om ett oavsiktligt misstag. I materiellt hänseende motsvarar den ordalydelse som införlivats i själva verket artikel 10 i direktiv 2016/680 (eller borde åtminstone motsvara den, vilket är föremål för en tredje och den fjärde tolkningsfrågan), även om denna bestämmelse inte uttryckligen anges. Kan det mot denna bakgrund och oberoende av hänvisningen till artikel 9 i förordning 2016/679 ändå antas att artikel 10 i direktiv 2016/680 har genomförts på ett verksamt sätt?

Den andra tolkningsfrågan

- 22 Den andra frågan har nära samband med den första frågan. Även om den nationella domstolen således, efter EU-domstolens klargöranden av den första frågan, tolkar artiklarna 25.3 och 25a ZMVR så, att det är frågan om ett korrekt införlivande av artikel 10 i direktiv 2016/680, respektive att det föreligger en verksam rättslig grund enligt nationell rätt för behandling av genetiska och biometriska uppgifter, uppkommer frågan huruvida detta uppfyller kraven enligt artikel 10 a i direktiv 2016/680, nämligen att denna behandling måste vara tillåten enligt medlemsstaternas nationella rätt.
- 23 Enligt artikel 3.1 i direktiv 2016/680 är personuppgifter uppgifter om en viss fysisk persons fysiska och genetiska identitet. Enligt artikel 3.2 i direktiv 2016/680 förstås med behandling även insamling av uppgifter. Följaktligen behandlas personuppgifter från en fysisk person genom fotografering till ett register, tagande av fingeravtryck och DNA-prov.
- 24 Enligt artikel 10 i direktiv 2016/680 fastställs ett särskilt skydd för en kategori av personuppgifter som erhålls genom att det tas bilder till ett register, fingeravtryck och DNA-prov, nämligen för ”genetiska uppgifter, biometriska uppgifter”. Detta särskilda skydd medför vissa aspekter, av vilka en av dem enligt led a består i att [behandlingen] ”är tillåten enligt ... medlemsstaternas nationella rätt”.
- 25 Personuppgifter som redan till sin natur är särskilt känsliga såsom uppgifter enligt artikel 10 i direktiv 2016/680 utgör ett ingrepp i en fysisk persons rättsliga ställning, det vill säga en begränsning av dennes integritet enligt artikel 3 i stadgan. Ett med tvång genomfört tagande av fotografier till ett register, av fingeravtryck och av DNA-prov strider således mot artikel 3 i stadgan. Rätten till skydd av personuppgifter skyddas i artikel 8 i stadgan. Dessa rättigheter som slås fast i artiklarna 3 och 8 i stadgan får endast begränsas på de villkor som föreskrivs i artikel 52 i stadgan (skäl 104 i direktiv 2016/680), varvid vissa krav ska iakttas. Det första kravet är att [begränsningen] ska vara föreskriven i lag.
- 26 Såväl i artikel 10 a i direktiv 2016/680 som i artikel 52 i stadgan uppställs således villkoret att insamling av genetiska och biometriska uppgifter ska föreskrivas i lag. Därvid är utgångspunkten att en nationell lag ska vara giltig och tydligt formulerad. Frågan uppkommer huruvida detta krav är uppfyllt för det fall artikel 25a ZMVR, vilken, i den mån den hänför sig till artikel 9 i förordning 2016/679,

åtminstone vid första påseende förbjuder insamling av biometriska och genetiska uppgifter, strider mot artikel 68 ZMVR, enligt vilken insamling av biometriska och genetiska uppgifter otvivelaktigt är tillåten.

- 27 Mot denna bakgrund, även om Spetsializiran nakazatelen sad inom ramen för en korrigerande tolkning skulle finna att motsättningen inom nationell rätt kan undanröjas genom att behandling av biometriska och genetiska uppgifter anses tillåten för registrering i polisregistret, ändrar detta ovillkorligen inte det faktum att denna slutsats dras efter en komplicerad korrigerande tolkning, vilken har erhållits genom en begäran om förhandsavgörande och inte av en klar och entydig lagbestämmelse. Kan kraven i artikel 52 i stadgan, enligt vilka begränsningar av de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 3 och 8 i stadgan ska vara föreskrivna i lag, anses vara uppfyllda med hänsyn till denna oklarhet i nationell lagstiftning?

Den tredje tolkningsfrågan

- 28 Enligt artikel 6 a i direktiv 2016/680 kan personuppgifter från personer avseende vilka det finns tungt vägande skäl att anta att de har begått ett brott behandlas för att bekämpa brottslighet. I tredje meningen i skäl 31 anges att en behandling av personuppgifter från personer som misstänks ha begått ett brott, men inte har dömts, inte bör hindra tillämpningen av oskuldspresumtionen. Följaktligen är artikel 48 i stadgan tillämplig, enligt vilken var och en som har blivit anklagad för en lagöverträdelse ska betraktas som oskyldig till dess att hans eller hennes skuld lagligen fastställts.
- 29 Samtidigt föreskrivs inte i den nationella lagstiftningen – artikel 68 ZMVR – att en nationell domstol på något sätt ska pröva huruvida det finns sådana tungt vägande skäl. Tvärtom är det tillräckligt att åklagarmyndigheten eller någon annan brottsbekämpande myndighet formellt har anklagat personen.
- 30 Beträffande formella anklagelser mot en person anges därvid i den nationella lagbestämmelsen – artikel 219.1 NPK – att insamling av ”tillräcklig bevisning för att en viss person är skyldig” är absolut nödvändig. Det är inte säkert att rekvisitet ”tillräcklig bevisning” enligt artikel 219.1 NPK motsvarar rekvisitet ”tungt vägande skäl att anta att de har begått ... ett brott” enligt artikel 6 a i direktiv 2016/680. Snarare ska det antas att mer övertygande bevisning är nödvändig vid behandling av biometriska och genetiska uppgifter än den som krävs för att rikta formella anklagelser mot en person – såvida en sådan anklagelse syftar till att informera personen om de misstankar som föreligger mot vederbörande, varvid personen erhåller möjlighet att försvara sig.
- 31 Enligt artikel 68 ZMVR kan på samma sätt endast åklagarmyndigheten (eller den myndighet som genomför undersökningen – utredare, utredande polis) bedöma huruvida det föreligger faktiska bevis (”tillräcklig bevisning” i den mening som avses i artikel 219 NPK och ”tungt vägande skäl” i den mening som avses i artikel 6 a i direktiv 2016/680). Domstolen har inte någon sådan möjlighet. Enligt artikel 68 ZMVR är det således tillräckligt för domstolen att fastställa att en person

formellt har anklagats för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet. Domstolen saknar befogenhet att göra en bedömning huruvida det föreligger (tillräcklig eller övertygande) bevisning för denna anklagelse. Den har inte heller någon faktisk möjlighet att göra en sådan bedömning, eftersom den faktiskt inte har tillgång till handlingarna i ärendet – utan endast har erhållit en kopia på förordnandet av den formella anklagelsen gentemot personen och en förklaring om vägran att medverka vid insamlingen av uppgifterna.

- 32 Det ankommer på den nationella domstolen att – efter att ha förvissat sig om att en person formellt har anklagats för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet och denna person har nekat att tillhandahålla biometriska och genetiska uppgifter (fotografier, fingeravtryck och DNA-prov) på frivillig basis – besluta att dessa handlingar ska inhämtas tvångsvis.
- 33 I detta avseende uppkommer frågan huruvida den nationella standarden för ”tillräcklig bevisning” enligt artikel 219.1 NPK motsvarar standarden enligt artikel 6 a i direktiv 2016/680, nämligen ”tungt vägande skäl att anta att de har begått ... ett brott”.
- 34 Vidare uppkommer även frågan huruvida Spetsializiran nakazatelen sad ska beakta artiklarna 47 och 48 i stadgan om den fattar beslut om ansökan enligt artikel 68.5 NPK. Med andra ord uppkommer frågan huruvida en person som vägrar att frivilligt lämna personuppgifter (fotografier, fingeravtryck, DNA-prov), åtnjuter det skydd som krävs enligt artikel 47 i stadgan, vilket kommer till uttryck genom ett effektivt rättsmedel, samt frågan huruvida oskuldspresumtionen enligt artikel 48 i stadgan respekteras. Dessa frågor hänskjuts, eftersom den nationella domstolen inte har tillgång till handlingarna i ärendet och inte kan göra någon bedömning huruvida det föreligger ”tillräcklig bevisning” i den mening som avses i artikel 219 NPK eller ”tungt vägande skäl” i den mening som avses i artikel 6 a i direktiv 2016/680.

Den fjärde tolkningsfrågan

- 35 Enligt artikel 4.1 b i direktiv 2016/680 ska personuppgifter samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. I artikel 8.2 klargörs att medlemsstaterna i sin nationella rätt åtminstone ska specificera såväl syftet med behandlingen som behandlingens ändamål. I sjätte meningens i skäl 26 föreskrivs att de specifika ändamål som personuppgifterna behandlas för bör vara tydliga och legitima och ha bestämts vid den tidpunkt då personuppgifterna samlades in.
- 36 I artiklarna 4.1 c och 8.1 i direktiv 2016/680 föreskrivs att insamlingen av personuppgifter inte får vara mer omfattande än vad som är nödvändigt. I samma riktning pekar även åttonde och nionde meningarna i skäl 26. Vad gäller biometriska och genetiska uppgifter anges det konkret i artikel 10 i direktiv 2016/680 att behandlingen ska vara tillåten endast om det är ”absolut nödvändigt”.
- 37 Av dessa bestämmelser kan utläsas att det i nationell rätt tvingande ska föreskrivas krav på en viss bedömning innan biometriska och genetiska uppgifter samlas in i

form av fotografier för register, fingeravtryck och DNA-prov. Denna bedömning måste såväl hänföra sig till frågan huruvida insamlingen är nödvändig som huruvida den ska omfatta alla dessa åtgärder. Samtidigt är det enligt artikel 68 ZMVR obligatoriskt att samtliga personer som anklagas för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet registreras i polisregistret och det utgör ett obligatoriskt krav att alla tre sorters personuppgifter – fotografier för register, fingeravtryck och DNA-prov – samlas in.

- 38 I lagstiftningen hänvisas endast de allmänna syftena med denna behandling – utövande av informationsverksamhet (artiklarna 18.1 och 20.1 ZMVR), med målsättningen att inrikesministeriet ska kunna genomföra sin verksamhet (artikel 25.1 jämförd med artikel 6), inbegripet skydd för den nationella säkerheten, brottsbekämpning och skydd för den allmänna ordningen. Enligt lagstiftningen krävs inte något fastställande att insamlingen av biometriska och genetiska uppgifter konkret är nödvändig i det enskilda fallet. Enligt lag krävs inte heller någon bedömning av huruvida alla dessa uppgifter är nödvändiga eller om det skulle vara tillräckligt med vissa av dem.
- 39 Det framgår av artikel 10 i direktiv 2016/680 att insamlingen av biometriska och genetiska uppgifter utgör ett undantag som är tillåtet efter en vederbörlig motivering av behovet, eftersom det föreskrivs att den ska vara tillåten om det är ”absolut nödvändigt”. Samtidigt är utgångspunkten i nationell lagstiftning att insamlingen av dessa uppgifter utgör en allmän regel som är tillämplig på samtliga personer som anklagas för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet.
- 40 Således uppkommer frågan om huruvida detta krav – anklagelser om ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet – är tillräckligt för att kraven i artiklarna 10, 4.1 a och c samt 8.1 och 8.2 i direktiv 2016/680 ska anses uppfyllda.